

Joan Fuster o pensar el País Valencià

Algunes de les Converses Fusterianes d'enguany han posat de relleu que el pensament nacionalista valencià encara es debat entre el fusterianisme i la recuperació d'un valencianisme teòric primitiu.

El rètol "fusterianisme polític" és ja un clàssic del vocabulari polític valencià i és d'aquest terme que se'n deriven les diverses formes d'anomenar el nacionalisme valencià contemporani. Justament durant aquests dies –i dins la programació de les "Converses fusterianes"–, els debats "El valencianisme polític de la postguerra fins a l'actualitat", "Barcelona-València", "Els Països Catalans: entre la utopia i la realitat" i "Quina política per a quin país?", han mirat d'esbrinar quina és encara la vigència de les idees de l'assagista suecà en l'actual entrellat polític i ideològic dels Països Catalans. Hi ha hagut desacords, retrets, afinitats sospitoses i sobretot molta discussió teòrica entre els participants a les taules.

El dimarts dia 21, el dirigent polític Josep Guia i l'ex-vicepresident socialista de les Corts valencianes Vicent Soler, van esdevenir els contrincants perfectes en una acalorada conversa moderada pel periodista Adolf Beltran i que girà a l'entorn dels avantatges i desavantatges de les estratègies polítiques nacionalistes basades en el corpus teòric fusterià, alhora que el sociòleg Josep Vicent Marquès i el professor Albert Girona feien de contrapunt amb ironia i amb una certa fredor historicista respectivament.

L'endemà, i moderats per Josep Sorribes, Ferran Mascarell director de l'Institut de Cultura de Barcelona, el conseller d'Economia de la Generalitat catalana, Artur Mas, els periodistes Francesc Roca i Miquel Àngel Villena, l'ex-alcalde de València Ri-

DAVID VIJUESCAS

card Pérez Casado, i el professor universitari Vicent Boira van tenir ocasió de parlar sobre les complexes relacions entre les ciutats de Barcelona i València. Van excusar l'assistència al debat per problemes d'última hora l'esperat alcalde de Barcelona, Joan Clos, i també la regidora independentista Pilar Rahola. Des del públic fins i tot hi va haver la intervenció inesperada d'Eugeni Burriel ex-conseller socialista d'Obres Públiques de la Generalitat valenciana, que no va voler perdre's l'ocasió de retreure als catalans una certa falta de sensibilitat institucional i política cap a les coses del País Valencià.

El dijous dia 23 es van donar cita Joan Francesc Mira, els secretaris generals d'ERC i CDC, Josep Lluís Carod Rovira i Pere Esteve respectivament, l'escriptor Antoni Cucarella, i el comunicòleg de la Universitat Autònoma de Barcelona Joan Manuel Tres-

serras per discutir sobre el concepte dels Països Catalans, terme ara i adés interrogat, qüestionat a tort i a dret.

L'endemà dia 24 d'octubre, i a l'entorn del rètol "Quina política per a quin país?" van aplegar-se a la taula quatre personatges ben representatius del panorama polític valencià: el secretari general d'Unitat del Poble Valencià Pere Mayor, el socialista Vicent Garcés, l'assessor del govern de Zaplana Rafael Blasco i el dirigent d'Esquerra Unida del País Valencià Pasqual Mollà, que es van entaular moderats per Manuel Muñoz.

Tres "Converses", doncs, que, amañades per l'entorn imponent del Palau de Pineda, van recordar el Fuster polític, l'assagista a qui en bona part es deu el desvetllament d'una certa consciència nacional.

Moment de la Conversa Fusteriana, 'El valencianisme polític de la postguerra fins a l'actualitat' que va tenir lloc el dimarts 21 d'octubre al Palau de Pineda. D'esquerra a dreta, Francesc Roca, Ferran Mascarell, Artur Mas, Josep Sorribes, Ricard Pérez Casado, Miquel Àngel Villena i Vicent Boira.

Francesc Viadel